

ПОВЕЉА КРАЉА ТВРТКА I ДУБРОВАЧКОЈ РЕПУБЛИЦИ*

„Веома је пријатно прослављати Тебе како доликује и истинском вјером и овом, дакле, побожном и радосном ријечју обратити се Теби, о првомучениче Христов Стефане. Ти се, пак, за оне што Те каменоваху мољаше говорећи: „Господе, не узми им ово за гријех, јер не знају шта чине“. Тога ради, о много-страдалниче, као што си се молио за оне што Те каменоваху — још више се моли Владици мојему Христу Богу за онога који Ти се увијек моли, призива Те и признаје Те за страдалника Христова и који сва добра дјела чини у Господу Богу својему, призивајући Тебе у помоћ, јер Твојим мољењем примих благолат од Господа Бога и удостојен бих вијенца и части и скиптра царскога мојих родитеља светих, ранијих господара српских, краљева и царева, да слиједећи животу њихову и правилима царским све недостатке исправљам и управљам у земљама Богом дарованог ми краљевства. И боравећи у њима обрете се краљевство ми у Приморју.

У Жупи Драчевичкој мјесто је подесно за зидање града. И тада призвах у помоћ Господа Бога и светога великомученика и архиђакона Стефана, као што и горе рекох, и у име његово сазидах град на реченом мјесту. И дадох му име Свети Стефан. И бјеше извољело краљевство ми поставити ту сланицу и да буде трг за продају соли.

И глас тај дође Дубровнику. Зато послаше краљевству ми властелина својега кнеза Драгоја Гучетића, молећи краљевство ми и тражећи да ту, у том мјесту, у граду и под онијем градом не постави краљевство ми сланицу нити да се ту со продаје. И каза Драгоје краљевству ми како Дубровник има уговоре старе са свима раниким господарима да у Приморју нидаје не

* Оригинал се чува у Хисторијском архиву Дубровник — исправе и акти 14. стољећа бр. 122.

буде постављен нови трг, осим на мјеста гдје је и прије био постављен уобичајени трг. Разумјевши уговоре раније што су Дубровчани имали с господарима рашким да се нигдје у Приморју не може поставити трг соли, осим на уобичајена мјеста — краљевство ми не хтједе измијенити уговоре старе града Дубровника што су имали с господарима рашким, него још јаче потврдах раније уговоре које су имали с господарима ранијим. Краљевство ми по Драгоју изрази жаљење Дубровнику: да довијека не буде у ономе граду или под градом трг за продају соли. И све ово што је горе написано да не измијени краљевство ми, ни син краљевства ми, нити итко од сродника краљевства ми да ово не измијени докле год Дубровник и властела дубровачка не измијене ово или неком невјером не изгубе они, или дјеца њихова или насљедници њихови.

А свјелоши су овоме: дворски пристав Мирко Радојевић, војвода Влатко Влаковић и кнез Павле Јабланић. Записа се, пак, ово 1382. године по рођењу Христову, 2. дана мјесеца децембра. Писано на Бишћу у Подгради.

† СТЕФАН ТВРТКО, МИЛОШЋУ БОЖЈОМ КРАЉ СРБЉЕМ И БОСНИ И ПРИМОРЈУ."

Превео

др Радојица Р. ЈОВИЋЕВИЋ

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page.

Large, stylized letters or characters, possibly a decorative element or a specific code, located at the bottom of the page.

